V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΉΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 8ης Μαΐου 2019 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft Öffentlicher Dienst κατά Republik Österreich

(Υπόθεση C-24/17) ([1])

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Απαγόρευση των διακρίσεων λόγω ηλικίας — Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Μη προσμέτρηση της επαγγελματικής πείρας που αποκτήθηκε πριν από τη συμπλήρωση του 18ου έτους της ηλικίας — Νέο σύστημα αποδοχών και μισθολογικής προαγωγής — Διατήρηση της διαφορετικής μεταχειρίσεως — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Άρθρο 45 ΣΛΕΕ — Κανονισμός (ΕΕ) 492/2011 — Άρθρο 7, παράγραφος 1 — Εθνική νομοθεσία προβλέπουσα μερική μόνον προσμέτρηση των περιόδων προϋπηρεσίας)

(2019/C 230/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft Öffentlicher Dienst

κατά

Republik Österreich

Διατακτικό

1) Τα άρθρα 1, 2 και 6 της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, σε συνδυασμό με το άρθρο 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, έχουσα αναδρομική ισχύ, η οποία, προκειμένου να θέσει τέλος σε δυσμενή διάκριση λόγω ηλικίας, προβλέπει τη μετάβαση των υπηρετούντων συμβασιούχων υπαλλήλων σε νέο σύστημα αποδοχών και μισθολογικής προαγωγής, στο πλαίσιο του οποίου η πρώτη κατάταξη των υπαλλήλων αυτών καθορίζεται βάσει των τελευταίων αποδοχών τους στο πλαίσιο του προηγούμενου συστήματος.

2) Σε περίπτωση που είναι αδύνατη η ερμηνεία των εθνικών διατάξεων κατά τρόπο σύμφωνο προς την οδηγία 2000/78, το εθνικό δικαστήριο οφείλει να διασφαλίσει, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του, την έννομη προστασία που απορρέει για τους ιδιώτες από την οδηγία αυτή και να εγγυηθεί την πλήρη αποτελεσματικότητά της, αφήνοντας εν ανάγκη ανεφάρμοστη κάθε αντίθετη διάταξη του εθνικού δικαίου. Το δίκαιο της Ένωσης έχει την έννοια ότι, οσάκις διαπιστώνεται δυσμενής διάκριση, αντίθετη προς το δίκαιο της Ένωσης, και ενόσω δεν έχουν θεσπιστεί μέτρα για την αποκατάσταση της ίσης μεταχειρίσεως, η αποκατάσταση της ίσης μεταχειρίσεως σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη προϋποθέτει τη χορήγηση στους θιγόμενους από το προγενέστερο σύστημα αποδοχών και προαγωγής των ίδιων πλεονεκτημάτων με εκείνα των οποίων απολάμβαναν οι ευνοημένοι από το εν λόγω σύστημα συμβασιούχοι υπάλληλοι, όσον αφορά τόσο τον συνυπολογισμό περιόδων υπηρεσίας που διανύθηκαν πριν από τη συμπλήρωση του 18ου έτους της ηλικίας όσο

και την προαγωγή στη μισθολογική κλίμακα, και, συνακόλουθα, τη χορήγηση οικονομικής αντιστάθμισης στους συμβασιούχους υπαλλήλους που υφίστανται τη δυσμενή διάκριση, ίσης με τη διαφορά μεταξύ των αποδοχών που θα έπρεπε να λαμβάνει ο συγκεκριμένος συμβασιούχος υπάλληλος εάν δεν είχε τύχει δυσμενούς μεταχειρίσεως και των αποδοχών που αυτός πράγματι έλαβε.

3) Το άρθρο 45 ΣΛΕΕ και το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 492/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2011, που αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων στο εσωτερικό της Ένωσης, αντιτίθενται σε εθνική νομοθετική ρύθμιση δυνάμει της οποίας, για τον προσδιορισμό της μισθολογικής αρχαιότητας συμβασιούχου υπαλλήλου, συνυπολογίζονται στο σύνολό τους οι περίοδοι προϋπηρεσίας στο πλαίσιο σχέσεως εργασίας με οργανισμό τοπικής αυτοδιοικήσεως ή δήμο κράτους μέλους του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου, της Τουρκικής Δημοκρατίας ή της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, με οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή με διεθνή οργανισμό στον οποίο μετέχει η Δημοκρατία της Αυστρίας και με παρόμοιους οργανισμούς, ενώ οποιαδήποτε άλλη περίοδος προϋπηρεσίας συνυπολογίζεται μόνο μέχρι δέκα έτη και στον βαθμό που είναι συναφής.

([1]) ΕΕ C 112 της 10.4.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 8ης Μαΐου 2019 [αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Martin Leitner κατά Landespolizeidirektion Tirol

(Υπόθεση C-396/17) ([1])

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Απαγόρευση των διακρίσεων λόγω ηλικίας — Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Μη προσμέτρηση της επαγγελματικής πείρας που αποκτήθηκε πριν από τη συμπλήρωση του 18ου έτους της ηλικίας — Νέο σύστημα αποδοχών και μισθολογικής προαγωγής — Διατήρηση της διαφορετικής μεταχειρίσεως — Δικαίωμα αποτελεσματικής ένδικης προσφυγής — Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Δικαιολογητικοί λόγοι)

(2019/C 230/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Martin Leitner

κατά

Landespolizeidirektion Tirol

Διατακτικό

1) Τα άρθρα 1, 2 και 6 της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, σε συνδυασμό με το άρθρο 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, έχουσα αναδρομική ισχύ, η οποία, προκειμένου να θέσει τέλος σε δυσμενή διάκριση λόγω ηλικίας, προβλέπει μετάβαση των υπηρετούντων δημοσίων υπαλλήλων σε νέο σύστημα αποδοχών και προαγωγής, στο πλαίσιο του οποίου η πρώτη κατάταξη των υπαλλήλων αυτών καθορίζεται βάσει των τελευταίων αποδοχών τους στο πλαίσιο του προηγούμενου συστήματος.

2) Το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 9 της οδηγίας 2000/78 πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση η οποία, σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, περιορίζει την έκταση του ελέγχου τον οποίο τα εθνικά δικαστήρια είναι σε θέση να ασκούν, αποκλείοντας τα ζητήματα που συνδέονται με τη βάση καθορισμού του «ποσού μεταβάσεως», το οποίο υπολογίζεται σύμφωνα με τους κανόνες του προγενέστερου συστήματος αποδοχών και μισθολογικής προαγωγής.